

Hanul cu Tei, simbolul Centrului Vechi al Bucureștiului

Str. Lipscani Nr. 63-65

5 minute distanță față de Piața Unirii

Preț:	1.650.000 EUR
Suprafață teren:	247 m ²
Suprafață construită:	1,490 m ²
Suprafață utilă:	933 m ²
Anexe:	Pod folosibil cu suprafața de 259 metri pătrați.
Etaje:	Parter + Etaj + Mansardă
An:	1833
Cod LMI:	B-II-A-B18908
ID Proprietate:	B292AHE-B
Video:	https://www.youtube.com/embed/q4z1jendpf8

<https://www.sothebysrealty.ro/property/hanul-cu-tei-simbolul-centrului-vechi-al-bucurestiului>

Hanul cu Tei, simbolul Centrului Vechi al Bucureștiului

Străjuind străzile pietruite numite după blănarii și lipscanii de altădată, hanul își arată mai întâi ferestrele ample, înalte și arcuite de la parter, colorate de faux vitralii. Etajul păstrează însă gloria de altădată, atent decorat cu elemente bogate, precum brațele ce sprijină balconul de fier forjat, bordură comună ce funcționează ca ancadrament al ferestrelor înalte și înguste și denticulii ce țin ritmul sub acoperiș.

Astăzi, interiorul hanului este dedicat evenimentelor corporative și private pe care le găzduiește în trei mari zone – centru de conferențe, recepția-foyer și salonul de evenimente.

Spațiul pentru evenimente de business sau culturale este modern, luminos și impecabil amenajat pentru cerințele prezentului (are o capacitate de 50-300+ de persoane și este dotat cu internet wi-fi de mare viteză, Video Wall Display, flip chart-uri și sisteme de sonorizare profesionale); în schimb, salonul de evenimente păstrează accente ale trecutului prin candelabre somptuoase, capiteluri reinterpretate și piesele de boiserie ce încapsulează rafinamentul de tip old school. Spectaculoasă prin contrastul dintre scaunele ultramarin, mesele de sticlă și oglinzile casetate această sală reia discret motivul englezesc mult mai prezent în zona de recepție. Sala este deservită de o bucătărie proprie utilată cu echipamente moderne.

Cea care păstrează farmecul vechiului han este curtea interioară, prin ușile pe care micii comercianți le țin deschise ca niște brațe primitoare, dornice să își arate comorile. Cândva aici erau tei maiestuoși care umbreau curtea, numele proprietății venind de ei. Atanasie Hagi, Gheorghe Polizu și Ștefan Popovici sunt cei care au construit în 1833 acest han, având deja prăvălii pe terenul pe care l-au extins cumpărând de la vecini. „Au construit în locul lor, din temelie, și în perfectă tovărășie Hanul cu Tei, sau după cum spuneau ei bezestenul, din ulița cea mare a Marchitanilor (strada Lipscani) ce se vede însemnat cu mărcile (inițialele) noastre deasupra amîndorora porților, cu toată cheltuiala de tovîrășie pă din două, frățeste, un ban și un ban, de la urzire (început) și pînă la sfîrșit de cheie” scrie Constantin Bacalbașa în „Bucureștii de altădată”. Buna tovărășie, ale cărei inițiale se văd și azi, nu a durat mult căci în 1835 hanul este partajat, fiecare proprietar primind câte 14 prăvălii și două magazine; au păstrat în comun doar „umblătoarea (toaleta) și odaia în care locuiește îngrijitorul hanului”. În timp prăvăliile vor continua să își schimbe stăpânii și să își închidă bine porțile noaptea pentru a-și păzi călătorii și negustorii, după cum scrie același Bacalbașa: „prăvăliile erau de o parte și de alta, iar între ele o stradă, care pînă în 1916 era pavată cu piatră de rîu.(...) Toate prăvăliile erau așezate pe pivniți adânci cu bolte mari care se văd și astăzi, tavanele prăvăliilor erau lucrate tot în bolte. Ca și la alte hanuri, ferestrele și ușile prăvăliilor aveau obloane de fier care în timpul nopții se închideau, punîndu-se pe deasupra și traverse îmbelciugate la extremități. La intrările hanului, de o parte și de alta, alături de clădirea, se aflau niște stîlpi de piatră, înalți ca de vreun metru și destul de groși, destinați a apăra stricarea zidurilor de căruțele cu mărfuri care intrau și ieșeau din han.”

Galerie foto

